

Նի՛: Խնչալէս լսում ենք, հոգևոր կառավարութիւնը կրկին մերժել է ժողովրդի խնդիրը: Խնչալէս երեսում է հոգևոր կառավարութիւնը չէ խմացեր ժողովրդի բուն նպատակը. ահա մոտ Յ տարի է որ աղքատանոցի խոշոր գրամագլուխը գտնվում է առանց գրաւականի Ա. Լուսաւորիչ եկեղեցու երեցիոխանի ձեռքին: Ժողովուրդը նկատում է որ պ. երեցիոխանի ձեռքում այդ գումարը անգործադրելի է մնում, ուստի ժողովրդի ցանկութիւնն է, որ ստացվի այդ գումարը և գործադրվի մի որ և իցէ նպատակի: Տէր մի արասցէ, եթէ այդ հազար ու մի նեղութիւններով ժողոված գումարը վտանգվի, որ և է պատճառով... Դարձնում ենք գրա վրա հոգևոր իշխանութեան ուշադրութիւնը:

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐԻՆ

Թիֆլիս, 2 օգոստոսի

Քամոյենց եկեղեցու երեցվոլիսամի հաշուա
տեսութեան հարցը, որով քանի ժամանակ առա
զբաղված էին մեր տեղական մամուլը և հա
սարակաց կարծիքը, այժմ մի որոշ դիրք է ստա
ցել և յոյս կայ, որ մօտ ապագայում այ
Հայութ պահպանեն ՀՀ-ի ՀՀ-

Ս. Ախնօդը, ում առաջարկել էր երեսփոխան պատճենի համար և ամբողջ տարի ների մատեանները ի քննութիւն, այժմ վերադարձնելով այդ մատեանները Աքիմեանցին, հերքամանագրել է կօնսիստորիային այդ հաշիները վերաստուգել։ Կօնսիստորիան այդ բան յանձնել է ծխականների կողմից ընտրած հաշուատեմներին հետեւեալ հրամանով։ «Ըստ հրամաննորին կայսերական Մեծ ծութեան՝ կօնսիստորիայիս լուան գհրաման Ախնօդի Արքա Եջմիածնի յշ յովկիսի տարւոյ № 2480, յորուգրե.... Հ Ախնօդիս լուան զգեկուցումն. Արքապնազոյն կաթուղիկոսն Ազգիս կամեցեալ հաւասար լինել թէ որչափ առձեռն դրամագլուխ գտան յանուն Տափի Թաղի սուրբ Գէորգ եկեղեցւու Հայոց Տիկիսիու ի ձեռն երեսփոխանի նորին որդքան տարեկան դրամական մուտք գոյանա յանշաբժ կալուածոց և յայլ աղբերաց և որքածախը լինին ի տարին և այն ի վերայ որու հաստատութեանց, կօնդակաւ, ի 16-էն յունվարտարւոյ ընդ համարաւ 28, պատուիրեալ է յարգոյ երեցփոխանի յիշեալ եկեղեցւոյն մատուցանել Նորին Արքութեան գհաշիւ տարեկան մլութից և ծախուց նորին։ Ի կատարումն այս պատիքանի երեցփոխան Գ. Աքիմեանցն մատուցեալ էր զերկոսին աղիւսակս մտից և ծախույթիշեալ եկեղեցւոյ, զորս Նորին Արքապնազոյն Օծութիւնն ընդ կօնդակի ի 6-էն ապրիլի համարաւ 145, առաքելով ի Ախնօդ՝ պատուիրեաց յոյժ փութով պահանջել յերեցփոխանէն զժապահնեալ մատեանս մտից և ծախուց այնր եկեղեցւոյ սկսեալ 1882 ամէ ցայսօր և հասու լինել ստուգութեան կամ անստուգութեան հաշուցն։ Երեցփոխան Աքիմեանցն համաձայն առաջարկութեան Ախնօդիս 6-էն ապրիլի № 1397, ընդ յայտարարութեան 12-էն նորին ամսոյ մատոյց ի Ախնօդս գտումարս մտի

անում, աղաղակում. «Քո ողորմովթինդ լինի»:
Ինքը Թաթուը խեղճ մարդ էր Տաւարից, հռ
զից ոչինչ չունէր Ապրում էր ինչպէս Ասուա
տալիս էր, փայտ տաշելը գիտէր, սրա կամ նրա հա
մար դուռ, մարագ կը վնէր, զլուխը կը պահէր
Խեղճ մարդ էր, ուսերը ներս քաշած, վիզը փո
արած: Եերանը մաքուր էր պահում, հոգի է
պաշտում. գլուխը կախ արած ինքն էր ու իր Առ
տուածը: Կիրակի օր, կերակամուտ իրիկոն չէ
վնի, որ նա եկեղեցում կանգնած չը լինէր: Տե
ղը պատի տակն էր, կը կանգնէր, ուսը պատիի
կը տար, ձեռքերը խաչ կանէր, գլուխը կախ
Շուտ շուտ այնպէս զլուխը ծանը ծանը աջ ո
ձախ կամ վեր ու վայր կը շարժէր, որ մարդ կ
սառչէր: Կասես թէ նա ամեն բան զիտէր, կա
սես թէ ամեն բան իմանալով տեսնում է, որ լա
բան չը կայ, ինքն իրան զարմացած. թէ սար
սափած, միտքը սեացրած կանգնում էր: Վա
խում էին նրանից, բան չին հարցնում: ինքն է
ամեն ինչը հաւաքռում էր սրտի մէջ: Բանի. Ժա
մանակին էլ չէր խօսում, երեսը սառած, ցուրը
էր պահում: Եւ ինչպէս ծանը էր բան անու
կարծես թէ կոներ չունէր, բան արած կամ վի
զը կտրած—մի և նոյն է: Ամենքն էին ասու
թէ նրանը այն է, որ ժամումը կանգնի, զլուխ
անիւ: «Մուղդուսի է տնապանդ, մողղուսի,

և ծախուց եկեղեցւոյն վասն 1882, 1883, 1884, 1885, 1886 և 1887 ամաց։ Ի մատուցեալ աղիւսակաց մտից և ծախուց վերոյիշեալ եկեղեցւոյն երեւցան...» Այնուեւտես բերգում է այն կարճառօտ հաշիւր, որ տպուած էր «Արձագանքում», ապա շարունակվում է՝ «ի բաղդատեն զմատուցեալ ժապաւինեալ մատեանս ընդ համառօտ աղիւսակացն մտից և ծախուց եկեղեցւոյն երեւցան նախ՝ զի յօդուածք մտից վաւերացուցեալք են միմիայն ստորագրութեամք երեսփոխանին, և չէ յայտ իւրաքանչիւր կալուած զորքան արդիւնս բերելոց էր ի տարին և որքան արդիւնս է տուեալ եկեղեցւոյն. քանզի թէն ըստ ցուցակի կալուածոցն ի սեպտ. ամսոյ 1884 ամի ցսեպտ. ամիսն 1888 ամի ստանալոց էր եկեղեցին ի տարին գ6,588 ր.

ստացողաց գրամոց և չեն մատուցեալք ընդ տու-
մարացն ապացուցական թղթեանք ըստ այնոցիկ
յօդուածոց: Երրորդ՝ յ96 յօդ. ծախուց 1884 ամի
գրի այսպէս՝ «տուաւ ուսուցչի ուսումնարանի ե-
կեղեցւոյ Արշակայ Դէմուրեանց վասն հոկտեմ-
բեր ամառ և այլն 37 ր. 50 կ.» իսկ ընդ այսու-
յօդուածով ստորագրեալ է այսպէս «Նորա փո-
խանակ ստացայ Մ. Տ. Պետրոսեանց». ի 180
յօդ. նոյն ամի գրի «տուաւ Եղիազի Սասունեանց
վասն ապարագման ի ծխական ուսումնարանի ի
տեղի հիւանդ ուսուցչի Արշակայ Դէմուրեանց
վասն նոյեմբեր ամսոյ 25 ր. և ընդ այսու յօդ-
ւածով երեւեցաւ այսօրինակ ստորագրութիւն
ստացայ մէկ երրորդական մասը 25 մանէթի,
ութ մանէթ և 33 կ., իսկ մնացած երկու եր-
րորդ մասը 16 մ. 67 կ. տուեցի Աքովեան-
ցին լատ ձեր անօրէնութեան Եղիա Սուսանեանց»:
Չորրորդ՝ ժամկոչ Սարգիսն Տէր-Պօղոսեանց, որ
յանցեալ ամս իբրև գրագիտ ստորագրեալ է յօդ-
ւածու ծախուց վասն ստացման ոռնկի իւրոյ ՚ի
տոմարի 1885 ամի ի յայտ գայ իբրև անգրագէտ
և վասն ստացման ոռնկի նորա ի տեղի նորա
ստորագրեալ են այլք (ի տումարի 1885 ամի, յօդ.
21, 62, 82, 90): Հիմգերորդ՝ ոռնկիք ուսուցչաց,
դպրաց և ժամկոչաց փոխանակ անձամբ անձին
վճարելոյ, յանձնեալ են այլոց ընդ ստորագրու-
թեամբ նոցին առ ի հասուցմանել (ի 1885 ամի յօդ-
ւած ծախուց 76, ի 1887 ամի յօդ. ծախ. 39 և 45,
ի 1886 ամի, յօդ. ՚III) և վեցերորդ ՚ի քանի մի
յօդուածոց ծախուցն չերեին պարզապէս թէ
յինչ և յում պէսս ծախեալ են գրամք, զայօրի-
նակ, ի 1886 ամի գրի՝ «տուաւ պաշտօնակատա-
րի աւագ ուսուցչի ծխական ուսումնարանի եկե-
ղեցւոյ վասն զանազան պիտոյից ուսումնարանի
612 ր. 40 կոպ.» և յայլում տեղով ևս գրի՝
«տուաւ ի պէտա զանազան ծախուց 189. բուր.»
(յօդ. 108 և 116), այսպէս գրեալ է և ի տումա-
րին 1887 ամի և տուեալ է ընդ ստորագրու-
թեամբ Արշակայ Դէմուրեանց 1,349 ր. 27 կո-
պէէկ: Հը ամայեցին. վերադարձուցմամբ տումա-
րաց մտից և ծախուց Տափի-Թաղի ս. Գէորգայ ե-
կեղեցւոյ Հայոց տեղույղ առ յարդոյ երեցփոխա-

ճար լինէր, Երուսաղէմ կը դնարք։ Բայց թաթոսը
փայտ տաշելով պիտի հաց աշխատէր, ինքը կնիկ
չունէր, կնիկը մեռել էր, կենում էր իր քրոջ
տանը, որ աղքատ որբ և այրի էր։ Բան էր ա-
նում ճռճռալով, տնկալով, ծանր, շատ ծանր։
Շինի մարդիկն ու կանայք հաւատում էին նրան,
օդութիւն էին անում, անվեսա մարդ էր։ «Ով
գիտէ, ասում էին, գուցէ մեր մէջ արդարը հէնց
դա է»։

Ինչ էր արել այսօր, որ այդպէս շէնը իրարան-
ցում է ընկել։

Մտնողը մտնում էր, նստում նստածների կող-
քին, երեսը խաչակնքում էր, ականջ դնում։
—Փառք իրան, փառք, ասում էր թաթոսը, որ
չոքած էր մէջտեղը։ Նրա երեսը գեղնել էր, աչ-
քերը կանգնել էին, ձայնը փորն էր ընկել։

—Իմ երեսս նրա ոտի տակը։ Ի՞նչ բան էր,
խելքս ուշս տարաւ, տունը լոյս էր ընկել, կասես
թէ մի վառ թռնիր է այրվում։

—Սեռնեմ զօրութեանը, ասում էր ամեն մի
նստածը։ Թաթոսը ելի սկսում էր, պատմում։
—Քնած էր, մի թմիթմիոց ընկաւ ականջս,
աչքս բաց արի։ Ել չեմ իմանում քնած թէ ար-
թուն, աչքիս մէկը բաց, միւսը փակ, տեսնում
եմ մի ծիաւոր օչախի չորս կողմը պտոյտ է գա-
յիս։ Լոյսը ծրյում էր նրանից, ձին... ինչ ասեմ...»

Ըստ Հորին Աքիմեանցն, հրամանագրել նմա յետ
ուցուցանելոյ զվերոյիշեալ թերութիւնս տումա-
աց՝ մատուցանել զայնս ի տնօրէնութիւն կօն-
խտօրիսիդ և զայսմանէ ծանուցանել դմին
ասն տեղեկութեան» Հրամայեցին. զայս
րաման Մինօդի սրբոյ Եջմիածնի ընկալեալ ի
տեղեկութիւն, կցել ընդ գործոյն, զորմէ հրամա-
ագրել Ձեզ վասն ունելոյ ի նկատի 'ի ժամ
ննութեան հաշուոց եկեղեցւոյց ի 25 յուլիսի
888 ամի. ի Տփխիս»:

Որովհետև ժողովրդի մէջ զանազան լուրեր են արածվել այդ հարցի վերաբերմամբ և շատերը փմռմ են մեզ բացատրութիւններ խնդրելով աստի ուղարկելով ձեզ վերոգրեալը խնդրեմ պապրէք ձեր պատուական լրագրի մէջ ի գի- ոռութիւն ժողովրդականաց: Խակ հաշիւները քըն- ելուց յետոյ հաշուատես մասնաժողովը մանրա- և ասմութեան հետ կը ծանօթացնի հասարակու- թիւնը ձեր լրագրի միջոցաւ: Ընդունեցէք և այ- լու:

այեան

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

«Сынъ Отечества» լրագիրը իր յուլիսի 22-ի ամամարի մէջ մի երկար առաջնորդող է նուիրում Միքիլում հիմնված համալսարանին, ցոյց տալով արա ահազին նշանակութիւնը, որպէս մի հիմնարկութիւն, որը պէտք է հնատազօտէ Ալբերի հնական հարստութիւնները, երբ բացի բժշկական ֆակուլտէտից համալսարանը կունենայ և նաև ազիտական բաժինը: Առաջնորդողը վերջանում է մաղթելով, որ Ուրալեան սարերի վրա, որինակ Եկատէրինքուրդում, մօտիկ ապագայում հիմնվի հանքաբանական բարձրագոյն դպրոց և կոլլեգասումն էլ հիմնվի համալսարան: Ամբողջ սրտից համակրում ենք «Сынъ Отечества» լրագրի առաջնորդողին:

ՆՈՐ-ԲԱՑԱԶԵՏԻՑ մեզ զրում են ։ Այս օրերս
սկսել է տեղալ յորդառատ անձրև թէ Նոր-Բա-
յազէտի և թէ շրջակայ գիւղերի վրա ։ Կարկուտն
էլ անձրեց յետ չեր մնում, նա էլ իր կողմից
բաւական վնասներ տուեց, մանաւանդ երեք գիւ-
ղերն՝ Դալիղարդաշ, Քիզաջլ և Բաշբանդ գիւղե-
րին։

ՆՈՐ-ԲԱՑԱԶԿՏԻՑ մեղ գրում են, որ յուշիսի
17-ին այդտեղի սիրողների խումբը ներկայացում
ուղարկեց: Խաղացին Գալֆայեանի <Արշակ Բ.՝> ող-
աբրգութիւնը և «Ժշտ» կատակերգութիւնը,
կենդանի պատկերներով: Ներկայացումից գոյա-
ցաւ գուտ արդիւնք 50 լուրի, որից 11 լուրին
յատկացրին մի աղքատ ուսմնողին, իսկ մնացա-
ծը երկսեռ դպրոցներին: Ներկայացումը, թըգ-
թական մկանութեամբ, սաւական աջոտ անուած:

Մայրաքաղաքի լրագիրները հաղորդում են, որ
ուսումնարանական շրջանների հոգաբարձուների
զեկուցումներից երեսում է, որ օգոստոսին բոլոր
դիմումներում և պրօդիմնավիճաներում նորից
առաջվում են պատրաստական դասարանները ան-

հերկվէն ձի էք. սիրտս փորս ընկաւ, աչքերս փակի-
լեցան Մի ալեսոր էք, միրտքը սպիտակ, ձիւմի
պէս փայլ էք տալիս Քերանը բացաւ, ասեց մի
վախիր, սիրտդ պինդ պահիր: Ասեցի, Տէք, ծա-
ռադ եմ, աշխարհս քանդվեց պրծաւ: Ասեց գիռ-
որտեղումն էք. Աստուծու բարկութիւնն է. աշ-
խարհը ապականսկել է, մոռացել էք, գլուխներդ
շատ էք բարձրացրել, աչքներդ հանելու ենք: Ա-
սեցի մեղայ, մեղայ, Տէք, բաս մեր ճարը ինչ կը
լինի, մեղաւոր ենք: Ձևաւոր ձեռքին թուղթ ու-

ներ բունած, թուղթը մեկնեց դէպի ինձ, ասեց
տեմնում ես, ձեր մեղաց թուղթն է, մեղայ եկէք,
աղօթք արէք, մատազ արէք, ինչ էք նստել: Լե-
զուս կապված մնաց: Ասեց ես սուրբ Յակոբն
եմ.... կալերի տակ մեծ ընկուզի ծառ կայ, այն-
տեղ իմ մասոնքից կայ, կը գնաս, կը հանես.
տեղս նեղ է, չը թողես: Ասեցի ծառադղ եմ, հրա-
մանդ կը կատարեմ, եօթը տարի, եօթն ամիս
դրանդ չոքէնք կանեմ, մեղ ողորմովթիւն արա-
ծէ չը խօսեց. ծին փոփոալով շուռ եկաւ, չիմա-
ցայ ինչպէս գնաց, ուր գնայ, մէկ էլ տեսայ որ
լոյսը չը կայ: Վերկացայ, ում աչքի քուն կը
գար. երեսս հողը քնեցի, աղօթք արի: Քոյրս
քնած էր, վերկացրի, մի պատրոյդ ունէինք սլն-
դուկում, հանեցինք, վառեցինք ոտի տակ: Առա-
ւտեան սուրբ լոյսին գնացի դէպի կալերը. է

Ական զէմստվօների և քաղաքային հասարակու-
նուների հաշտով:

Հովու Երեմյա լրագիրը հաղորդում է, որ ա-
մառը լրացնող ընկերութիւնների ժողոված տեղե-
ւթիւններից երևում է, որ կեանքը ապահովաց-
լու գործը Ռուսաստանում գտնվում է զեռ և
ողմի մէջ: Այնպէս որ խրագանչիւր հարիւր հա-
յուր ընակիչներից իրանց կեանքը ապահովաց-
ւում են միայն 23 մարդիկ:

Վլաց «Խմբիա» լրագրին գրում են Սուրամի
սւառի ՕՍԻԱՌԻՐԻ գիւղից, որ յուղիսի 27-ին,
շերվայ ժամի 11-ին յիշեալ զիւղում ժողոված
այլի խուրձերի դէքերի մէջ հրդեհ պատահեց,
ոնք թւով երեք հարիւր էին. հրդեհը պա-
հանց յանկարծակի և բոլոր երեք հարիւր դէքե-
այրվեցան: Այդ հասկերը պատկանում էին
խան Վիզիրա-շվիլիին: Խաշուրից ուղարկե-
նի մի հրաշէջ մնքենայ իր բանալորներով, որոնք
ոճ օգնութիւն հասցրին զիւղին: Բայց այսուա-
ճնայնիւ հրդեհը շարունակվեց մինչև առաւօ-
ւան ժամի 4-ը և եթէ հակառակ քամի լինէր
ինի ամբողջ գիւղը զոհ կը գնար հրդեհին, բայց
սրեբաղդաբար այդպիսի քամի չը կար: Ամբողջ
նոր յուսահատութեան և սարսափի մէջ է: Յի-
ւալ գաւառում հրդեհների պատահելը սովորա-
մն է դառել և, ինչպէս եղրակացնում են, զիւ-
ամբ են լինում և թշնամիների ձեռքով, այնպէս
ու Վազա գիւղին մօտ գտնվող Բէզիթաբէկօվլի
պարանքն էլ այրվեց, երբ փակված էր և մէջը
ու չը կար, և բացի սրանից բրի գիւղում էլ

ինչպէս լուռմ ենք, ահա երկար ժամանակ է,
ո Ներսիսեան ուսումնարանում չեն կայանում
ողաբարձական ժողովներ, այդ պատճառով շատ

ործեր անվճիռ. են թղղնված: Այս տարի աւար-
ողներին մինչեւ այժմ վկայականներ չեն տուած.
մենք կողմից այդ աւարտողները դիմում են ի-
անց թղթերը պահանջելով, բայց ինչ արած որ
նկարելի է, քանի որ օրագրութիւն չէ կազմված:
արժապետներից մի քանիսին արձակելով պա-
սպ տեղեր են բացված. ուսման ժամանակը մօ-
ենում է, բայց տեսուչը չէ կարող այդ տեղերի
սար եղած կանգիդատներին պատասխան տալ,
ուսնց հոգաբարձական ժողովի որոշման: Ու-
ումնարանում պէտք է նորոգութիւններ լինեն,
չացած կանկարամինները վերանորոգվեն, նորե-
ց ձեռք բերիլն, բայց այդ բոլորը անկարելի է
ոյն պատճառով: Հոգաբարձական ժողովները
ազմել դժուար չեն, քանի որ հոգաբարձուների
հծամասնութիւնը թիֆլիսումն է, բայց նրանցից
ի քանիսը, ինչպէս պատճում են, դիմամիր չեն
ալիս նշանակած նիստերին, որ հոգաբարձուների
ինսաւոր թիւ չը կննելու պատճառով ժողովը
նոտածգվի, և այդպիսով գործերը ձգձգվեն մինչեւ
եպտեմբեր, որի վրա այդ պարզները մեծ ակն-
այտութիւններ ունեն:

Երկուշաբթի, օգոստոսի 1-ին, քաղաքային

Յամ խմանում, ես գնացի թէ ուրիշն էր ինձ տառմ. այնպէս շուտ, թեթև գնացի. մատով քանեցի ցոյց տուած տեղը, մատոնքը գուայ:

Օջախի մօտ երեք բարձ էին դրել միմեանց բա, բարձերի վլխին դրած էր մի փոքր արկիկ, որի վերսկի մասը ապակուց էր շինած. արկի մէջ երեք ոսկոր էին դրած, բամբակի մէջ աթաթած: Բարձերի աջ և ձախ կողքին երկու ախտակ էին դրել և այդ տախտակների վրա պյորած էին մոմեր: Նոր մտնողները վատում

ին դեղին մուլից շինած պատրոյգները, կպցնում
ին տախտակին, համբուրում էին արկղը, չոքում
ին բարձերի առջև և մի մի փող զցելով պղնձէ
տափ մէջ, հեռանում էին, գնում:

Իրիկնապահին տէրութը ժամից դուկրա եկաւ,
արդկանց իր գլխին հաւաքեց ու ասեց.

— Աստուծու հաշճն է. Աստուծ պատժում է,
այդ մեռ չէ մոռանում: Ոսորմած է, մեռ առաջ

Ճաղարկված ամսագույն աշխարհում առաջատար է պատմական աշխարհում:

(Աղ շարունակվի)

